

Beltstraat 14
1777HC Hippolytushoef,
Nederland.

Tel. +31857852674
Mob. +31647052752
Mob. +40748253165 (in Roemenië)
Fax +31847251204

info@stichtingnetwerkroemenie.nl
www.stichtingnetwerkroemenie.nl/
KvK nr. 37125821
Rabobank 1221.23.182
IBAN: NL63RABO0122123182
BIC: RABONL2U

Nieuwsbrief september 2012

Maar de vrucht van de Geest
is liefde, vreugde en vrede,
geduld, vriendelijkheid en
goedheid, geloof,
zachtmoedigheid en
zelfbeheersing. Er is geen wet
die daar iets tegen heeft. --

[Galaten 5:22-23](#)

18 7.27pm

Van de voorzitter “Pappa, ik heb heimwee!!!! Niet naar Nederland hoor, maar naar Roemenië”, chatte mijn dochter Sifra een paar weken geleden. Amper een week nadat we terug waren gekomen van een geweldige periode in Roemenië, waar we met een heel enthousiaste groep merendeels Wapenvelders hard hadden gewerkt aan het opknappen van de kort daarvoor verworven accommodatie van Veritas, gevolgd door een fantastisch tienerkamp in de Harghita-mountains in Zetea, konden we onze Sifra op Schiphol uitwaaien voor een reis en verblijf van bijna een jaar in de Verenigde Staten. Een exchange- programma. Een

jaar studie aan een high- school in Hampton- Georgia. Internationale ervaring opdoen.

Eigenlijk was ze liever een jaar gaan leren aan de Duitse school in Sighisoara. Maar mijn vrouw en ik zagen dat niet zo zitten en omdat ze ook Amerika op haar hart had, hebben we met hulp deze wens kunnen inwilligen.

Maar dat ze heimwee heeft naar Roemenië.....Ik kan het me heel goed voorstellen. Want ook ik voel er me erg thuis. En als je dan, samen met zo'n enthousiaste groep jonge mensen uit Wapenveld en omgeving, Zaandam, Purmerend, de V.S. en Roemenië, zoveel lief en leed hebt mogen delen, dan kan ik me haar gevoelens voorstellen. Zelf ga ik er zeer binnen kort weer heen. Met een nieuw team. En daarvoor waarschijnlijk ook nog voor een conferentie. Om tieners en jeugd, levend in heel armoedige omstandigheden te vertellen waarom ze zo waardevol zijn.

“Nog even geduld. Nog even wachten. Even heel Roemenië uit je hoofd zetten en genieten van de plek waar je nu bent. Dan komt Roemenië er volgend jaar echt weer aan.” Makkelijk gezegd voor een vader die zelf alweer bijna gaat.

Maar wie krijgt nu de kans om op z'n vijftiende al voor een jaar Amerika te mogen ervaren?

Voor ons is de vakantieperiode weer voorbij. Voor u ook?

Wij willen er weer met frisse moed tegenaan. Wat zal de rest van dit jaar ons brengen? Meer hierover leest u hier in deze nieuwsbrief. Hoe het is geweest en hoe het zal worden? Eén ding is zeker. In Roemenië hebben ze onze hulp nog steeds hard nodig. En wij blijven ons best doen er voor hun te zijn. Niet op eigen kracht. Maar met de vrucht van de Geest.

Dick Krabbendam,
voorzitter

Najaar project: Wie gaat er mee? In oktober gaan we met een nieuw team (ver)bouwen in **Sighisoara**. Ditmaal willen we een **huisje opknappen**. We gaan dat doen om te helpen in een bizarre huiselijke situatie van een hele hoop mensen.

Wat is er aan de hand? Vier jaar geleden stierf totaal onverwacht de vader van het gezin. En dat werd een ramp voor het gezin. Hij was de enige die een baan had en die dus voor het gezinsinkomen zorgde en het was een groot gezin met veel kinderen. De oudste kinderen waren ook al getrouwd en hadden zelf kinderen. Na de dood van de vader was er nauwelijks sprake van steun door de overheid. Ruim een jaar geleden is de moeder naar Duitsland vertrokken om werk te zoeken. Ze werkt nu in verschillende steden in Duitsland. Af en toe zend ze wat geld maar bij lange na niet genoeg en het leven blijft daarmee bikkelhard.

Voor de achterblijvers is het alsof ze ook hun moeder kwijt zijn geraakt.

Heel veel mensen/ kinderen moeten wonen in één kamer. De oudste die er woont is drieëntwintig jaar oud. Hij is getrouwd en heeft drie kinderen. Dan is er Traian, 17 jaar, die gestopt is met school omdat hij hier en daar probeert te werken, enkel om iedereen te eten te kunnen geven.

Anton, 16 jaar oud, gaat wel naar school, Esmeralda, 14 jaar oud, blijft naar school gaan. Zij is kort geleden het Veritas- programma gaan volgen en daarmee profiteert ze dagelijks van de lunch bij Veritas. Ionut tenslotte is 13 jaar en gaat ook naar school. Maar hij moet het schooljaar overdoen omdat er niemand is die voor hem zorgt of hem steunt. Hij is nu erg actief in het volgen van het Veritas programma.

De winter komt er weer aan. De kinderen hebben geen goede woonruimte, ze hebben geen kachel, ze hebben geen hout om überhaupt te kunnen stoken en daarbij hebben ze ook nog niet eens een toilet.

Vanuit de **SNR** willen we proberen hier iets aan te doen. En dat gaan we dus in het komend najaar doen. Wie gaat er mee om te helpen?

Voor meer informatie, neem contact op. **Bel 0857852674** of **0647052752** of **mail** naar info@stichtingnetwerkroemenie.nl

Komende zaterdag 22 september SNR- rommelmarkt Komende zaterdag hebben we weer een echte markt. Het is tevens ook de eerste markt van het jaar. Maar naast het feit dat we markt hebben is het die dag ook "burendag". Daarom gaan we ook iets extra voor de buurt doen. Erna zal er n.l. weer zijn met wel drie paarden om tegen een kleine vergoeding een kleine en tegen een iets grotere vergoeding een grote ronde op een paard door de buurt te maken. En het maakt niet uit hoe groot je bent, want de paarden hebben volkomen verschillende afmetingen. Je past er altijd wel op.

Het lukte niet om afgelopen voorjaar een markt op te zetten en daarom hebben we er nu maar meteen twee.

We hebben in een jaar tijd een mega- hoeveelheid aan spullen gekregen en het is dan ook zeer de moeite waard om te komen kijken en vooral ook om te komen kopen. Omdat het zoveel spullen zijn, zullen we bij mooi weer ook een buitenverkoop hebben.

En dan staat nog lang niet alles uitgestald en dus hebben we **24 november**, een dikke week voor sinterklaas dus, een tweede markt. Ook is er weer de gezellige koffiehoek waar u naast een kop koffie, thee of een glas limonade ook een stuk eersteklas gebak kunt verorberen. Eerste klas omdat het zelfgebakken is door meerdere mensen. We hebben de markt op de aloude locatie, n.l. de **Ankerkerk** aan de **Seringenlaan nr. 17**, 1777EC in **Hippolytushoef**. **Aanvang** beide dagen **10 uur** en na **16 uur** kunt u alleen nog maar meehelpen met opruimen want dan is het afgelopen.

Trailer: Op zaterdag 15 september jl. hebben we van een sponsor een geweldige gift gekregen. Zoals al in het juni- nummer van de nieuwsbrief stond zouden wij gezegend worden met een grote aanhanger. Geen rit meer naar Roemenië of we nemen (een deel) van onze hulpgoederen zelf mee. Dat scheelt enorm in de vrachtkosten. In totaal kan er in de aanhanger 13,5 m3 aan materiaal. Volgende maand al zal hij ingezet worden voor het vervoer van winterkleding naar Iasi en dakpannen van Jibou naar Soard.

De nieuwe trailer gaat in oktober al op pad.

Kledingsorteerders en ruimte gezocht: Overigens zoeken we op dit moment mensen én ruimte om ons te helpen met het selecteren van de kleding voor Iasi, voor komende oktober. Omdat er specifiek naar winterkleding is gevraagd, willen we voorkomen dat er ook andere kleding mee gaat. Op deze manier kunnen we het beste aan de vraag voldoen. Maar om dat te bereiken moet de kleding nog geselecteerd worden. Wie hierbij wil helpen graag even opgeven graag bij Piet Montsma, tel. 0618486375 of per mail: pietmontsma@hotmail.com

Gebod gevraagd voor een eigen onderkomen voor de **SNR**.

De hulpvraag is de afgelopen zes jaar enorm toegenomen, maar nog altijd hebben we geen eigen gebouw. Dit hebben we wel nodig. Bijvoorbeeld om de vrijwilligers te kunnen ontvangen. Om alles wat er binnenkomt uit te kunnen zoeken. Om kantoor te kunnen houden voor het onderhouden van de contacten en de administratie en om de kleding te kunnen selecteren, computers van te voren na te kunnen kijken, fietsen gerepareerd te kunnen versturen etc.

Daarom wil ik ieder vragen om te bidden voor een eigen locatie. En weet u een geschikte plek. Informeer voor ons en geef uw bevindingen aan ons door.

Nabeschouwing zomerproject “Wapenveld”

(door Froukje Boersma)

Nadat we op dinsdagochtend 17 juli een bijzondere ‘uitzwaaidienst’ in de kerk hadden gehad, vertrokken we met een bus richting het vliegveld in Dortmund. Daar begon ons avontuur, een periode waar bijna een jaar tijd aan voorbereiding aan vooraf was gegaan! De eerste twee dagen bestonden vooral uit het verkennen van Sighisoara, Veritas en het werk dat er gedaan moest worden. Op dag drie konden we eindelijk aan het werk; dat was waar we voor kwamen en de 25 jongelui konden niet wachten om hun handen uit de mouwen te steken! Al snel bleek dat we als Nederlanders onze doelen bij moesten stellen, want we liepen al gauw tegen botsende cultuurverschillen aan, waardoor de samenwerking niet heel soepel verliep.

Beetje bij beetje leerden we daarmee omgaan en uiteindelijk hebben we samen met de Roemenen toch nog ontzettend veel kunnen doen! Zowel de jongerenruimte als het huis van de ‘opzichter’ is opgeknapt en geleverd, het dak is hersteld, er is een tuin aangelegd en ook in een van de arme wijken is er ontzettend hard gewerkt om een extra verdieping op een van de huisjes te bouwen.

Voor onze tieners was het in het begin lastig om gemotiveerd te blijven; bij Veritas is het door alle hulp van over de hele wereld redelijk goed voor elkaar, beter dan onze jongeren zich hadden voorgesteld. Daardoor hadden velen het idee dat onze hulp eigenlijk niet nodig was... Samen met Dick heeft eigenlijk iedereen in de groep daarom een bezoek kunnen brengen aan een van de arme wijken rondom Sighisoara; de plekken waar de Roemeense tieners vandaan komen. Pas toen zagen ze in hoe slecht iedereen het had, dat de armoede een beetje verborgen zat, maar dat onze hulp toch ontzettend hard nodig is! Het tienerkamp zorgde ervoor dat wij als gemeenteleden (die vóór dit project eigenlijk nauwelijks met elkaar omgingen) een ontzettend hechte groep werden.

En door de worship- momenten en de teambuildingactiviteiten zijn we eigenlijk ook samen met de Roemenen één groep geworden. Bijzonder om te zien dat we allemaal in één en dezelfde God geloven en hoe iedereen juist door zulke momenten ook naar elkaar toe groeide!

(De bijbeltekst die eigenlijk heel mooi verwoordt wat mijn persoonlijke reden en motivatie was, mijn drijfveer om dit project op te zetten, is Jakobus 2:22. ‘U ziet hoe geloof en handelen daar hand in hand gaan, en hoe het geloof vervolmaakt wordt door daden.’ Geloof alleen is niet genoeg, er moet ook naar gehandeld worden.

Maar de andersom gold het voor ons ook; door het goede te doen, door te handelen is eigenlijk de hele groep sterker geworden in zijn of haar geloof!

Ontzettend mooi dat we met dit project niet alleen onze naasten in Roemenië hebben kunnen helpen, maar dat het voor onszelf ook voor een persoonlijke groei en sterker geloof heeft gezorgd.)

Verslag Wapenveld: [van de website van Handstogether4Romania](#)

Dag 1 t/m 3 **Dinsdagochtend 17 juli** zijn we na een bijzondere ‘uitzwaaidienst’ met de bus richting Dortmund vertrokken. We lieten de regen en kou achter ons om twee uur later in het warme Sighisoara te landen. 27 graden! We werden opgewacht door Liviu, Dick, Sifra, Yvonne en Theo en nadat we ons ‘s avonds geïnstalleerd hebben in het pension, hebben we lekker met z'n allen gegeten.

Aankomst op het vliegveld Targu Mures

De volgende dag stond er een soort van 'verken- dag' op het programma. We hebben een lekker (en véél te uitgebreid) ontbijt bij Veritas gekregen. We hebben het team dat in de keuken staat meteen maar duidelijk gemaakt dat een simpel Hollands ontbijt prima is voor ons.

Geen worst, tomaat, grote stukken vlees, paprika, vijftig gepelde eieren... Dat we een stukje brood en een glas melk nog eens zo zouden waarderen! Na het ontbijt was er voor ons een tour door het oude stadscentrum georganiseerd; erg mooi! De rest van de middag bestond uit het verkennen van het Veritas- gebouw en het ontmoeten van het Roemeense team dat daar werkt.

Hoewel er nog van alles op het programma stond, is er uiteindelijk maar besloten om de laatste twee uur 'vrij' te geven. Iedereen was moe van alle eerste indrukken, het nieuwe ritme, de overgang van het weer... Even bijkomen in het pension!

's Avonds zijn we na een pittige bergwandeling gaan barbecueën. Op het hoogste punt van Sighisoara hebben we de Roemeense tieners ontmoet. De jongens gingen natuurlijk meteen een potje voetballen.

Bij de meiden duurde het een tijdje voor ze op elkaar af durfden te stappen, maar ook daar eindigde de avond uiteindelijk met gezellige spelletjes!

Ontmoeting met de Roemeense tieners op het hoogste punt van Sighisoara

De derde dag: eindelijk aan het werk! Gedaan met de pret en het relaxen... Eigenlijk was iedereen er wel aan toe om nu echt iets te gaan doen. We hoopten na het ontbijt meteen aan de gang te kunnen gaan, maar de Roemeense leiding wilde eerst een werkoverleg met ons als Nederlandse leiding. We hoopten in vijf minuten de taken te kunnen verdelen, maar dat duurde toch wat langer.

Dat was waar we eigenlijk voor het eerst een beetje het cultuurverschil merkten. Wij wilden heel enthousiast keihard aan het werk en veel doen, maar blijkbaar houden ze daar meer van lekker rustig aan doen. Even werken en dan weer pauzeren. Daarnaast wil iedereen het op zijn of haar eigen manier doen (want hun werkwijze is natuurlijk de beste) en daardoor is er dus geen eenduidige werkwijze. Er waren niet genoeg materialen, het was niet duidelijk wat we moesten doen... Dat viel een beetje tegen en zorgde eerlijk gezegd wel een beetje voor irritaties van onze kant; we wilden meer doen en harder werken!

Hopelijk kunnen we dat nog een beetje duidelijk maken de komende dagen. Uiteindelijk kwam er nog wel een beetje schot in de zaak en aan het eind van de dag lag iedereen voor pampus op het terrein.

Niks geen praatjes meer over 'te weinig werk'. Het valt blijkbaar toch zwaarder met een temperatuur van dertig graden... Er werd dus ook geen nee gezegd tegen een verfrissende duik in het zwembad!

Een verfrissende duik in het zwembad

Evaluatie, samen zingen en bidden s' avonds bij het pension

's Avonds nog even een evaluatiemomentje met de hele groep; samen lezen, bidden, zingen en praten over alle ervaringen van die dag. En dat waren er dit keer heel veel!

Dag 4 Na zo'n eerste dag werken viel het opstaan vandaag behoorlijk zwaar! Om 08.15 uur begonnen we met een stuk fruit in de hand aan onze wandeling naar Veritas. Na een heerlijk Hollands ontbijtje kwam het werk jammer genoeg weer moeizaam op gang, maar voor na de lunch stond er een werkoverleg op het programma. Liviu heeft zijn mannen er toen even flink van langs gegeven en duidelijk gemaakt dat het moest stoppen met hun eigenwijze gedrag. En het hielp! Een nieuwe aanpak, een nieuwe indeling en de rest van de middag ging het (in vergelijking met de dag ervoor) bijzonder goed. Hoewel er nog steeds niet veel werk was, was de frustratie binnen ons hele team een stuk minder. Martijn, Gerko en Willem Jan waren met David Mc.Guire mee om in een van de arme wijken aan de gang te gaan. Ze hebben het dak eraf gebroken en bouwen nu een tweede verdieping en een nieuw dak. Anja en Gerhard waren mee om de zoi die

daardoor ontstond op te ruimen en ook Auke en Jasper waren mee om samen met Dick materiaal te brengen.

Voor iedereen een zware dag dus. Met bijna veertig graden was iedereen aan het eind van de dag dus ook helemaal kapot en een duik in het zwembad was daarom opnieuw een welkome bezigheid.

Onder het nieuwe dak

Het nieuwe dak aan de buitenkant

Groepsfoto van de "bouwers" en het gezin waar voor werd gebouwd

Dag 5 Zaterdag alweer! Wat vliegt de tijd... Omdat op zaterdag iedereen altijd vrij is bij Veritas, stond er voor vandaag een uitje op het programma. Zo konden we naast het werken ook wat meekrijgen van het mooie stukje van Roemenië. We moesten dit keer wel zelf voor ons ontbijt zorgen, maar dat is helemaal goed

gekomen. Heerlijk, vers, 'normaal' brood dat voor een keer niet over is van drie voorgaande maaltijden. (Ze gebruiken hier alles wat overblijft aan eten voor een volgende maaltijd; daar kunnen we eigenlijk nog wel wat van leren).

Om 10.00 uur stond er een mooie bus voor ons klaar die ons naar de zoutmeren in Sovata bracht. Puffen, hijgen en zweten onderweg, want met een temperatuur van bijna veertig graden was een bus zonder airco geen pretje! En hoewel bij de zoutmeren het 'Dode Zee-effect' waarop we gehoopt hadden wegbleef, was het toch heerlijk om even het koele water in te kunnen. Om 16.00 uur hebben we kunnen genieten van een late (maar lekkere) lunch en een verfrissende regenbui en daarna zijn we bij Praïd de zoutmijnen ingegaan. Wat een overgang: van veertig graden naar elf graden! We waren alweer bijna vergeten hoe het was... Terug bij het pension heeft iedereen nog even snel het zout van zich af gedoucht en daarna is het grootste deel van de groep Sighisoara ingegaan om nog even van het Medieval Festival te kunnen genieten.

Dag 6 t/m 8 Zondag was onze eerste uitslaapdag! Om 09.15 uur vertrokken we pas om bij Veritas te gaan ontbijten. Om 10.30 uur begon de kerkdienst namelijk. Erg mooi om mee te maken; Suzan heeft solo gezongen en werd begeleid door Auke en als groep hebben we 'King of kings' gezongen. Ook hebben we als groep samen gebeden. Dit was een erg bijzonder moment en maakte dat we als groep nog meer naar elkaar toe zijn gegroeid! Na de kerkdienst hadden we onze eerste lunch met de familie Huisman (ze zijn veilig gearriveerd!) en de rest van de dag was iedereen vrij om de volgende dag weer vol energie aan het werk te kunnen gaan. En dat is gelukt! We hebben keihard gewerkt, bij het opknappen van het dak kwam het einde al bijna in zicht en ook konden we beginnen met beton storten in het jongerengebouw. Martijn en Gerko werken van 's morgens vroeg tot 's avonds laat op de berg met David Mc.Guire en zijn telkens bekaft als ze terugkomen. Respect! Vandaag (dinsdag, dag 8) was voor hen de laatste dag waarop ze aan het dak konden werken, maar hopelijk kunnen anderen de laatste dingen van hun project afmaken. Voor degenen die morgen op kamp gaan, was het vandaag ook de laatste werkdag.

Met een groep hebben we 270 kilometer verderop in Jibou samen met David Mc.Guire kledingwezen weg gebracht en dakpannen en drukwerk mee terug genomen naar Sighisoara.

Hoewel iedereen van plan was om zoveel mogelijk te doen, bleek deze vierde dag toch wel zwaar... Iedereen was helemaal op; veel van ons wilden wel werken, maar het kwam er gewoon niet uit. Het ene deel van de groep is 's middags dus lekker

gaan bijslapen en het andere deel heeft geprobeerd de klussen zoveel mogelijk af te maken. Foto's van de vorderingen komen straks hopelijk ook nog online! Na vanavond horen jullie namelijk een tijdje niks meer van ons, want morgen gaan we op kamp! Tot en met zondag gaan we naar Camp Ivo in Zetea. Geen internet, geen iPod en voor de jongelui geen telefoons... Wordt even afzien dus, maar we zullen ons moeten houden aan de regels van de Roemeense leiding.

Foto's van kamp Ivo in Zetea Naast het werken zijn zowel Roemeense als ook de Nederlandse tieners samen met de leiders uit zowel Nederland, Roemenië en de Verenigde Staten ook nog vijf dagen in de Harghita- mountains geweest om daar heel veel van elkaar te leren en heel intensief met het geloof om te gaan. Hopelijk spreken de volgende foto's voor zich:

Met ons mee was ook een groep dubbelgehandicapten

Hollandse en Roemeense avonden. Geni

Iedereen ging met elkaar om

Feest.....

*Ook veel aandacht voor Worship en "het Woord"
[\(zie ook YouTube- filmpje\)](#)*

Avond afsluiten met kampvuur

Koffers pakken! Vannacht om 02.30 uur staat er een bus voor ons klaar die ons naar Tirgu Mures rijdt: de terugreis gaat beginnen! De afgelopen twee weken zijn echt omgevlogen... De dagen op kamp waren geweldig en hoewel het voor velen in het begin even omschakelen was, kijkt iedereen er met veel plezier op terug! We hadden beloofd zondagavond nog een verslag te zullen plaatsen, maar we waren pas laat thuis. Een leuke band, een politiecontrole: het ultieme Roemenië-gevoel! Vandaag hadden we problemen met internet, waardoor het uploaden van de foto's mislukte. Hopelijk volgen die later deze week alsnog en ook zullen we nog even een verslag schrijven over de kampweek. (Die begon overigens goed: Gerko viel van de wc-pot en Martijn belandde na een wespenteek in het ziekenhuis). Maar die verhalen houden jullie nog tegoed. Voor nu: tot over een paar uur!

Warm welkom De terugreis begon dinsdagochtend al vroeg voor ons (de bus stond om 02.30 uur al voor ons klaar), maar we zijn weer goed in Nederland aangekomen! Om 10.30 uur werden we bij de kerk warm onthaald door familie, vrienden en gemeenteleden. Een mooi spandoek en een kopje échte Hollandse koffie... geweldig! Leuk thuiskomen. Omdat bijna iedereen een nacht had overgeslagen, zijn we na een 'welkom-thuis-dienstje' snel naar huis gegaan om een paar uur slaap in te halen. En hoewel het fijn is om weer thuis te zijn, verschenen er ook al snel allerlei berichten op Facebook dat mensen terug wilden naar Roemenië. Wat een bijzondere tijd was het!!!!

Zie ook de website van Handstogether4Romania

Nieuw bed voor Jozsef Samen met een aantal tieners hebben we afgelopen juli ook Josef Belsö bezocht. Hij had kans gezien ons een kort moment te bellen, juist voldoende om te vertellen dat hij erg last van zijn rug heeft en dat dit komt door zijn zeer slechte bed. Dus vanuit Nederland hadden we een ander bed en matras voor hem meegenomen.

Jozsef zag er slecht uit. De hele winter heeft hij het zonder warmte en elektriciteit in zijn appartement in Balan moeten stellen. Hij voelt zich dan ook uiterst beroerd. Het oude bed hebben we afgebroken en bij het grog vuil gezet. Het nieuwe bed hebben we voor hem in elkaar gezet en hopelijk slaapt hij nu veel comfortabeler. De protestantse gemeente Wieringen heeft een speciale collecte geschonken aan Jozsef. In oktober gaan we ter plekke bekijken hoe hij weer gas en elektriciteit kan krijgen en hoe we hem kunnen helpen dit keer de winter wel goed door te komen.

Het oude bed werd vervangen door het nieuwe bed

Met Jozsef en z'n Nederlandse vrienden hebben we in Balan een pizza gegeten.

Caravan voor Roemenië: Begin juli hebben we van de [firma Pauw](#) in Heerhugowaard een caravan mogen ontvangen om te gebruiken in Roemenië. Het is Ben Smet geweest die zich heeft ingezet om te zorgen dat deze caravan voor de [SNR](#) ter beschikking kwam. De caravan zal zodra er een wagen met vrije trekhaak bereid is de caravan op sleeptouw te nemen, hem naar Sighisoara verplaatsen. Daar zal hij in eerste instantie gebruikt gaan worden voor het onderdak brengen van (bouw) teams. Samen met de camper beschikken we dan over accommodatie om verder van de bewoonde wereld af hulp te kunnen verlenen. Zodra de caravan nodig is voor onderdak voor daklozen, wordt hij daar voor gebruikt.

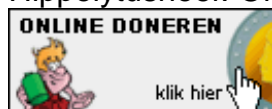
Film Naar aller waarschijnlijkheid zal één dezer dagen de film gaan uitkomen van Thomas Bleijerveld en Wesley de Heer. Vorig jaar oktober hebben zij op diverse locaties mogen filmen voor twee stichtingen. Zo hebben zij o.a. gefilmd in de riolen van Boekarest waar tot op de dag van vandaag mensen proberen te overleven. Ook hebben zij gefilmd in Sighisoara, o.a. bij Veritas. De film zal mede gebruikt gaan worden bij diverse presentaties en dient er toe meer bekendheid te geven aan hetgeen wij doen in Roemenië en vooral ook voor wie. Staat u achter onze doelstelling en bent u met meerderen. We komen graag ook een presentatie bij u geven. Neem even contact met ons op.

Inzameling kleding: Heeft U kleding die niet meer gedragen wordt of waar uw kinderen uit zijn gegroeid? Denk aan ons en breng het naar de Beltstraat nr. 14 in Hippolytushoef. Alle kleding is welkom. Wij voorzien alle organisaties in Roemenië die betrouwbaar zijn van kleding wanneer daar om wordt verzocht. Ook hebben wij altijd kleding op voorraad voor noodgevallen. De kleding die er dan nog binnen komt gaat naar Reshare van het Leger des Heils. Ook zij verspreiden deze kleding weer maar wat voor ons belangrijk is, zij geven de SNR ook een vergoeding voor de kleding. En met dat geld kunnen wij de brandstof (voor een deel) weer betalen voor het transport van de kleding naar Roemenië. En mocht daar ooit geld van gaan over blijven. Dat steken we dan in onze projecten.

Wilt u dat uw kleding alleen naar Roemenië gaat? Geef dat dan aan op uw zak of doos zodat we deze direct apart kunnen zetten.

Wilt u Stichting Netwerk Roemenië blijvend steunen? Word dan vaste donateur! Des te meer zekerheid wij hebben over onze inkomsten, des te meer zekerheid we ook in Roemenië kunnen geven over waar we structureel de allerarmsten mee kunnen helpen!

Wij hebben ALLEEN vrijwilligers, dus GEEN salarissen. Uw geld is 100% hulp. Vul het automatische incassoformulier in dat u kunt [hier](#) downloaden en stuur deze naar Stichting Netwerk Roemenië, Beltstraat 14, 1777HC in Hippolytushoef. Natuurlijk kunt u ons ook éénmalig steunen door een door u te bepalen bedrag over te maken naar bankrekening 1221.23.182 t.n.v. Stichting Netwerk Roemenië in Hippolytushoef. Of door online te doneren.

We zijn een anbi- erkende instelling (*uw gift is in veel gevallen aftrekbaar van uw belasting*) U kunt ons ook gericht steunen. Bijv. door bij uw gift te vermelden waarvoor het bedoeld is. Dit kan zijn:

“Transportkosten”, “werkgroep verpleegkundigen”, “bouwprojecten” of “stichting Veritas”
We zijn ook te vinden op

[Facebook](#) of door het [Blog](#) te volgen

Geen mail van Stichting Netwerk Roemenië ontvangen? Stuur dit mailtje retour o.v.v. “verwijderen” We verwijderen u uit de lijst. Wilt u juist wel mail van ons ontvangen, geef dat dan ook per email aan ons door. We voegen u graag toe aan onze adreslijst.